

NAŠA SLOGA

OUČNI, GOSPODARSKI I POLITIČNI LIST.

"Slogom rastu male stvari, a mesloga sve pokvarci" Nar. Pos.

- dnečničko i odpravnikičko nalazi se: CORSIA STADION N. 12. -

Nenopisani se dopisi se ne mogu poslati sa plama tiskaju po 5 novčića, svaki redak. Oglasni od 8 redaka staje 60 novčića, za svaki redak više 5 novčića; ili u slučaju opstovanja uz pogodbe sa upravom. Novci se poštarskom napišu (nasegno postale) Ime, prezime i najbolji postu valja točno označiti. Komu list ne dodira na vreme, neka to javi odpravniku u otvorenju plama, sa kojim se ne starano, ako se izvana napiše: "Reklamacija". Doplata se vrati ako se i ne tiskaju. — Predplatna poštarnom stolju 5 for., za seljake 2 for. na godinu. Razmjerne fr. 250 i 110 celiom arku. Novci i plama šalju se učiličko ili odpravnikičko. Nabavljani listovi se ne primašu. — Predplatna poštarnom stolju 5 for., za seljake 2 for. na godinu. Razmjerne fr. 250 i 110 za pol godine. Izvan carvine više poštarnina. Na malo 1 br. 5 novčića.

Talijanski šulfesi

Nije tomu davno, Štandor je reklo načelo, da se ima u tako podučavati, kako se u crkvi vjeđa. Ništa naravnijoga ogo. Od svoga prvoga početka niska crkva jednako je ljubila svetu i njihovo jezike. Bogu se možiti i hvaliti ne samo u hebrejskom i latinskom jeziku, nego i drugim. Toga su se držali apostoli, a za njimi svi njihovi nasljednici. Posvuda i svatoposvđali su kršćansku vjeru onih jezicima, u kojih su ih razumjeli, ako njim je bilo do, ako su vjoru razširiti htjeli.

Svi uzgojitelji i učili od kada i gdje jih ima, izrokljili su, da se ima u školah podučavati narodnjem jeziku, to jest u jeziku, koji narod govori, koj je djeca razumiju. Toga načela su se i drže svi oni, kojim je ole i do razširenja prosvjete među.

I pošto crkva rabi nju jezik za podučavanje vjere, na školi drugo nego saznati, kaže u crkvi podučuju za znati, kakve podučavati i u školi.

Blažena ona zemlja, kojoj je crkva i škola u tom i složna.

Istra nije takovom.

Već prije više ga počelo se jo navajavati na crnu njezinu zastupnike. Svega se proti njim izreklo, svakako se jih pred narodom obružit nastojalo, tek rabiši u crkvi nije prijaš svršenih, koji su zavladali udesom. A pošto u taj jezik, u crkvi on, morao

rabit i u školi, za to nije moglo nego voditi vodu na njihov mljin, kad se je škola odjelila od crkve.

Zadobiti smo jednu, školu, a kad to dostignemo, tad smo zadobiti i crkvu. Tako su mogli već onda računati, a na to već idu danas i u život uvadaju. Danas se već i crkva i njihovi zastupnici prilagodjuju njihovim svrham. Baciv pod noge načelo školske obuke u narodnom jeziku, nastojo baciti pod noge takodjera načelo crkvene obuke u narodnom jeziku. Zaljuboža ide njim so na ruku, a narod zaostaje i u školi i u crkvi.

Nego ostanimo kod škole.

U Istri imadu Talijani školu u talijanskom jeziku, i to je posve pravo. Ima u talijanskih gradinih i hrvatske i slovenske djece, al na to se nit malo neobuzire, a moralno bi se kad bi se jednakom mjerom mjerilo Hrvatom u Talijanom.

U Istri imadu Hrvati i Slovenci u nekim stranah hrvatskih i slovenskih školah, i to jo posve pravedno. Al u Istri u mnogim stranah imadu Hrvati talijansko škole; ili se jih podučaju hrvatski dok se nauči čitati, pak se okrenu na talijansku; ili se jih neko predmetu podučava hrvatski a drugo talijanski; ili se jih sili učiti talijanski; ili se obaziro na potorici, desotorici talijansko ili talijansko djece, pak se za njih ustvara posebno odjelo na štetu ogromne većine hrvatske djece. A to sve nije se samo dogadjalo u prošlim godinama, nego se dogadjai i danas. Evo novijih primjera, izvadionih iz izvješća sjednice zemaljskog odbora.

U Petroviji (prije se je zvalo to

šelo Petrinje), solu hrvatskom, ustrojila se je škola samo sa talijanskim naukovnim jezikom. Hrvatski neće se podučavati ništa premda, nit u prvih školskih godinah neima mu traga. To solo je u občini umazkoj, a župi materadskoj i ima nešto preko 400 stanovnika. U istoj občini ima još

selo sv. Lovreč (dalmatinski) sa preko 800 stanovnikom, i Motorada sa skoro 700 stanovnikom. A ta selo, nit jedno ni drugo neima školu. Možda je nisu bitjela imati? Materada je stalno, i za to se zatezalo, zatezalo, izgovaralo, uviok novih zaprošaka našlo, i napokon

došlo sa školom u Petroviju. To selo je hrvatsko, al duh talijanski jo med nekim zavladao, odkad se je bilo tamo poslalo svećenika neznačajnega hrvatski, odkad se ga je priklopilo občini umazkoj, odkad se hude nagovare, da neidu k školvu k misi u Matradu već k Latinom u Umag. I za to jer je nekoliko obitelji tamo upio

talijanskoga duha, bilo je nagradjeno sa školom, a Motorada jer se nije pod jaram talijanski, jer nije htjela izdati svoga jezika, bila jo kažniona, nije dobila školu. Drugi primjer. Sv. Lovreč pazenatički, spadajući pod vrsarsku občinu, u svojoj cilindri hrvatski, dobio je takodjor školu, sa hrvatskim i talijanskim naukovnim jezikom u nižih školskih godinah, a sa samo talijanskim u viših. Čepiću, čisto hrvatskom u občini plominjskoj, dalo je školu "slavjansku", talijanski jezik kao predmet.

Netroba nikad zaboraviti, da o naukovnom jeziku odlučuje c. kr. zemaljsko školsko vijeće. Ono dakle posjećuju širou talijanstva u Istri, ono otudjuje hrvatski narod samu sobu.

Neptun zamoći veliku blejađu u lonac napojen vapnom, što no mu ga pružio neki pobočnik, polunagu nakazu. Bogo se razkorači te pruženim mu, dva hrvata dugim drvenim linijskim, zamoći još jednom blejaču, potegne debelu ravnu, (oprasti božil) bleju cestu po palubi popreko broda.

Zaoriv silencium, zavlada grobna tišina.

Gospodo! Vezani i slobodni muži, mladići, bez briže i novca! Zemaljski putuljci i mljevi kopnali čudite se, bojte se mene, hoga mora; pozor i paste auf!

Evo točke, gdjeno se izpod vaših nogub, vrišeg groba, stera moj zlatni priestol. Priestol uvest neizmijenog mi carstva.

Nije to šala uznenemicivati volikogu boga — Neptunu u njegovom carstvu.

Nakon svladanja Titana i Gigantah podišljemo nas troje bratje svjet i svemir; mojemu močnomu bratu Jupitru pripalo je vladanje strijelom i gromom, dakle nebo. Brata Plutona dopade bogastvo i zemaljske imine; meni pako dopale su dubine morske. Ciklopi podaše mi znak vladanja, žezlo kralja, mogući trozub; s ovim žezlom

Nego neostaje pri tom.

One daju svake godine novac za njemačke knjige, te negradjuje učitelje koji taj jezik podučaju. Nesto siromaštvo, nešto bezznačajnost nekih učiteljih prouzrokuje, da zapuštaju redovite predmete, samo da čim više uče njemački i da čim veću nagradu dobe.

Sad je političko istarsko društvo došlo s nagradom. Danom 5. febrara iz Pnzina k broju 13. razpisuje u svojem službenom listu "Istrija" natječaj za četiri nagrade, jednu po 50 for., jednu po 40, a dvoju po 30, koje će se dati onim učiteljima ladanjskih pučkih školah u Istri, koji se budu odlikovali u podučavanju i širenju talijanskoga jezika i kulture među odnosnom djecom. Oglasit se imadu najdalje do mjeseca jula kod društvenoga predsjedništva, naveliši ujedno okolnosti po kojih se bude inoglo razsuditi, da su nagrada zasluzili. Prdsjedništvo neće se osvjeđati o njihovoj djelovanju iz službenih spisau već najbodnijim načinom. Te nagrade mogu dobiti samo učitelji ladanjskih pučkih školah, a izključeni su učitelji glavnih mjestih sudbenih kotara.

Oglasujemo i mi taj natječaj, jer se čini, da je za hrvatske učitelje, pak bi se moglo dogoditi, da inače koji god zanj nesaznade. Glavna mjestu sudbenih kotara su izključena — imadu talijansko škole.

Natječaj je raspisan samo za ladanjske škole dokle one koje nisu sastavni talijanske. Te mogu biti troje vrsti: ili, da se u nižih razredih talijanski i hrvatski podučaju a u viših samo talijanski, ili, da se talijanski samo kao predmet podučaju, ili da se

PODLISK.

Moje drugo krije na ekuator

Zapovjednik broda nu rukom te je, u isti čas zaori iz grla trokratni trubešni *hurrah*. Glazbagra carevku. Srst prodjeva svakoga, tim neobičnim pojmom, posredneba i vratljivećma od neizvjetnosti, kojoj usupravljam.

Tiho je, glazba usne. S protivne strane Iz triju četvrtinu otvorah i trbušnu Frederika, svi diže i puza se nekakva nakaza, nekakve vještice, rizbom kosti i zastavicom nobani vozičak. Vozila osam strašilah, pojudi polu morske grdoće. Sprovadja gjelekakav čudnovat čovuljak. Polunag je, a glavi mu kruna, u desnicu ogromni tzub; o boku mu, reč bi dva pobočnika jedan sa nekakvom ogromnom, brijačom itvom, drugi motri drvenim nespretnim itvom kralja dava, žarku sunce.

Na vozičku sjedi i pjeva djevojče, žena, što li je?

Nakazo vode vozičak; na njemu je

svetlo — injedent, izkitjeni osamfuntaški top a na njem sjedi djevojka. Sav tu provod čuvidaš prikazah i grdoće zaokupila je mornarica, jaučeg, vičuć i deruće se poput mađe muzike.

Glasba zaigra koračnicu, nu štropot starog željeza, pleha, lanceah, kotlova, harmonike, meha, pastirske fruse i vika mornarich i jednog krmčeta — nadmašuje barmonične zvukove glazbe. Za oplušte i puknut od smijeha. Šta je mijotjaka karneval napram ovomu akordu božanskih zvukovnih?

Da upoznam čitatelja, bar površno sa glavnimi osobama. Čovuljak kruonom na glavi, trozubom u desnici, sivom, dugom bradom, dolstu većom od one kraljevit. Marka, predstavljeno je Neptuna, boga mora; djevojka na osamfuntašu, bila mu drugegarica.

Podčestnik And. Mavar iz Cresa predstavlja Neptuna, o boku mu, kako napomenuh, pobočnici brijači i zvezdooznačne. Boga Neptuna diže kežiprst na ustine. Zapovjednik, oficir, civilni izvještitele i momčad — zaokupe čudo nevidjenog. Svakaj se sili držati ozbiljno, no uprav radi toga

sve se stade derati od smijeha.

svladao sam Saturna, koga sam s brajom počastio onako, kako je on počastio načeg otcu Urana. Bačili smo ga u tamni Tartar, skupu sa Titom, a pod stražu moćnih Herkantogirih (giganti od stotinu rukuh).

To je u kratko moja i kraljevstva moguće povijest.

Čudite se i strepite vi patuljci!

Sada se podigli parci i kopnali. To ste vil. Vi se usudjujete vašom orahovom ljuškom zabraditi štrom moga carstva, a povrh mojeg priestola. Mislite li proći put dječjih kuntrabandiraca kad ono s Rieke i Trste po Krasu duhan i kava u svoja gojeza, Mune i Žejjan na leđišnjim portreti? Kanite li i Vi uteći kano kundrabandirci! A jok! Svakj koji želi preći liniju, mora da plati carinu, tribut, al ako čete po domaću — daioju.

Prije mora to platit gosp. komandant, onda gg. oficir, a mi čemo si musti bradu.

Nakon dovršena govora nastade sveobič smjeđ. Glasba zingra koračnicu.

Boga Neptuna, zamočiv svoju blejaču u katram, namuže obraz, bradu i bleju opravu nekom oficiru, a umočju ju sada u vapo, stade tobož blejiti i čistiti, ono što je zamazao. Ovomu hojadisaju

u obće talijanskoga nepodučaje. U prvih dva slučajevih, učitelj je dužan podučavati talijanski jezik, te nobi imao biti nagradjen za ono što je dužan učiniti jer za to je već plaćen. U trećem slučaju učitelj nesmisno podučavati nijednoga predmeta, dokle ni talijanskoga jezika, bez dozvole školskih oblastih. Hoće li mu ovo dopustiti, da podučuje za dobiti onu zdjelicu leće koju mu nudja političko društvo?

U svih trih slučajih učitelji bit će Hrvati, pošto će morati poznati i hrvatski jezik, a zna se, da Talijani hrvatski neznađu.

U svih trih slučajih radi se o školah sa hrvatskom djeecom.

Podučavati tu djecu talijanski i širiti među njom talijansku kulturu znači, otudjivati tu djecu svomu jaziku i narodu. A ako to čini učitelj hrvatskoga roda, kao što je ovde, tad to znači otudjivati hrvatsku djecu svomu narodu i jeziku po Hrvatu.

Dobivati nagradu za takvo djelo izvršeno po takovu čovjeku, znaći biti nagradjivnu za izdaju svoga jezika i naroda. To valja tim više ovde, gdje dieli nagradu društvo, koje si je postavilo za zadaću, širenje talijanstva a uništenje hrvatstva u Istri.

Jednom se je izdajico svoga jezika i roda s moћima tjeralo, zatvaralo, proganjalo, streljalo, vješalo, u obće kaznjivalo; danas je kod nas već do toga došlo, da njim se nudija nagrade!

Nudijuju njim jih Talijani, »patriot«, »slavodjazac«, oni koji imadu gdje crpiti nauke za patriotizam za slobodu! Talijani koji nas Hrvate nazivaju mravljaci, nazadnjaci; koji viđu po svojih novinah, da mi sijemo neslogu i mržnju kad podučajemo naš narod u ljubavi za svoj jezik, za svoj rod, za slobodu, kad mu razlažemo njegova prava, kad ga pozivljeamo da s njimi služi!

To vaše postupanje i djelovanje, gospodo Talijani Istri, nek sudi svjet, nek sude imenito Talijani Talije.

Mi vam i ovom prilikom dovi-kujemo:

Dva su naroda u Istri: hrvatski sa slovenskim i talijanskim. Dok nebudu ta dva naroda pripoznata jedan drugoga, dok nebudu poštovana prava jedan drugoga, dok nebudu imala svaki svojih škola, dotle neće bit mira ni ljubavi modju njimi. Koliko so budeće više napinjali, da zatrete hrvatski jezik i narod, koliko mu budeće veće zapreke činili za dosegnutje njegovih prava, toliko će kod njega sve više rasti mržnja proti vam,

moradeće se podvrići mnogi od oficira, katedrali i izvještajlja; mornare je osobito Študio. Znao jo naime, da je mornar siromah.

Međutim pripravilo se svakovrstanu drvenu posudu na palubu, a to sve napulo morem. Povrh ruba širokoga čavra, bude postavljena malena i uzahna daščica.

Novokršnjonik morao je zasjeti na daščicu. Brijač stade ga svojom grdeom britvom po bradi gliditi, a Neptun morem poljevati.

Najednom iztrgne neka morska božića (Najada) izpod pogana daščicu a moći goso odo gore kopiti u čabar. Dogodilo se to mnogim drugim na prefragni bogo, zato što radi. Namazao je osobito one oficire, od kojih nije očekivao velikog danka, ostale samo strašio. Danak sačuo je da je flut elgarah i duhanu, vina i pive, sapuna, kave, čaja itd. Mogao je biti poštedjen od nezgrapne britve i nemile pomasti same onaj, koji se ju pravodobno dankom oduklio.

Najednom poče sa svibl stranah, a jarbolah, odozdo, s desna i s leve velikom silom freati voda iz štrajcikab, a mornari pograbiv napunjene siće, kable, kace, udri petka Božići

toliko će veći nemiri nastati medju njim i vami. »Nasilo izazivlje druga nasilja«, kaže isti povašeni dr. Viđulić.

Nemiri, neuradnju nigdje dobrim plodom i mišljih nečelimo. Ačiako jih hoćeće imati nek nastanu.

Hrvatah je više nego vas u Istri, a oni neimaju šta izgubiti:

Licumjerski dopisnik.

U jednom poslednjih brojevih »Istrije« je dopis iz Voloskoga, koj sav kaže Ilicijera-dopisnika. Želi se javiti bar jednom na godinu, nejma ništa ili male zanimljiva za Istrilje čitatelje. Govori o napredku Opatije i Voloskoga i želi njim čim veći napredak iz ljubavi koju njemu i njegovoj obitelji pučanstvo izkazuje, o onih koji u tih stranah sreću ljepu, a takav da je i jedan »brat« iz zemlje s one strane Rieke. Nadalje o voloskih zvoniloch; o privatnoj ženskoj školi koju da ustrojio baron Rajer, i za koju kao da manjka »ovacah«; o kanoniku Štrku koj da često tamu zanizi rad svojih poslovah, a i zato, da uzdrži tvrdju vjeru kod svojih sumišljivika, koji bi bijeo opet bit izabran, al koji će dobro razviditi sve okolnosti da zaprijeđi dolsta nougodan dñin unijštanja izbora. Svršuje sa Lovrnom: tamo da se proganja župnik, a već čestu vrednu i sa visokih mjestah, jer neće da bude agitator za stranačke svrhe niti za privatno probitke, a ono se nešto govoriti o privatnih svezah između njega i najvećega agitatora talijanaca u Lovranu, a ono se znaće, da je lovrenski župnik uz g. Jurja Cupara bio nevjedi, nežešći, najbljesniji agitator proti svom blivjem prijatelju, najbljesnu suradju župniku na Veprineu Vinku Zamiliću, kine kandidatu hrvatskoj stranke za gradove kotara voloskog. On da neće sijati neslogu niti narodnu mržnju, da radi u duhu evangelijskom za mir i ljubav, a zna se da je radio svim silam proti većini svojih talijanaca kod Izboru pokrajinskoga zastupnika, da je radio u talijanskoj školi u Lovranu te tim jednodušnom zaključku občinskoga zastupstva! Radili dake proti volji putka, u kojem i od kojega živi, te nezašti gospodinu dopisniku sijati neslogu i narodnu mržnju, to je njemu evangelijski nauk, to njemu znaće raditi za mir i ljubavl Tim je najbolje označena evangelijska nauka, mir i ljubav, koju od nekog vremena propovjeda teta »Istrije« i njezin patron. Njim je evangelijska nauka talijanstvo! I kaj na tu nauku neprisile i prema ojoj neradi, taj je agitator, taj radi u stranačko i privatne svrhe, taj sije neslogu i narodnu mržnju. Da nije u onih stranah g. župnik Dragovine, da nije gospodinu dopisniku i još nekolicine, zavladao bi mir i sloga i ljubav. Oni su jedini koji siju nemir i neslogu i mržnju. Zastupstvo lovrensko bilo je pokorno svojoj svjeti, kad je i kada je izključilo talijanski jezik iz školah u Mošćenici i Brseču. Što je koja školska oblast učinila, to ni neznamo; doprili u tajnosti školskih oblasti bit će dozvoljeno samo g. dopisniku Istriju i služi na čest pre-istavnikom tih oblasti. Za školu u Lovranu neviđe, da bi nit zastupstvo niti koja školska oblast iz ne posve izključila talijanskoj jeziku. Za zastupstvo znamo da nije (a moglo je kad bi bio bijelo) za oblasti školske još neznamo. Zastupstvo je odlučilo da se talijanski jezik područje kamo predmet, tim nije pokazalo nikakvoga bojovnoga duha proti talijanskomu jeziku, tim jo dapače činom pokazalo ono što rječmi heće da pokuše dopisnik, da je najveće koristno više jezikih znati. Znade li g. dopisnik jezik naroda med kojim živi i svakodnevni kruh služi? Svakako on lekciju koju je dojavio lice zastupstvu preko mognuo je radje dati zastupstvom preko Učke i nekim na otocu koja su navještala rat proti hrvatskomu jeziku, koja ga tjeraju posve i iz onih škola, koje bi imala polaziti same hrvatska djeca. Tu lekciju bi bio mogao dati i slavnomu zemaljskomu odboru, i Istriji i svim njezinim. Tu lekciju bi bio mogao dati onim zastupstvom i oblastim, koje zavadjuju njemački jezik u talijanske škole za pretežno hrvatski jezik, i to kaš odgovor na prošjeće roditeljih te đeće, da se har neki predmeti hrvatski podučaju. Dok i koliko se bude više tjerao i mrzio hrvatski jezik sa talijanske strane, doile i toliko bi bilo opravdano tjeranje i mržnja talijanskoga jezika sa hrvatske strane. Toga tjeranja i mržnje prislu još pokazali zastupnici lovrenški. Al nek znađu Talijani, da će ga

Hrvati s one strane Rieke. Zgrajte se kažu Talijani napram hrvatskomu — sve na veću radost trećega. Hrvatski jezik ili njemu slični govor se više po svetu nego li talijanski. Iz Talje dolazi drugamo glatniki ljudi, od drugih ih malo dolazi u Talju za službom budu kojom. O prvom se može g. dopisnik osvjeđeni kod gradnjih Opatiji i na Voločkom; za drugo može se popitati kod onih nepristranih ljudi koji po svetu hode. — Svršujemo s dopisnikom. Imeno zastupnikh lovrenskih i njihov odnosni zaključak o jeziku u školah zasluzuju biti zaštitjena u čitavu knjigu na vječnu uspomenu — njim u slavu a na straš dopisniku i njegovoj kliči! Živilo svjetno zastupstvo lovrenško! Živilo sljedeće!

DOPISI.

Gradišće, 24. febrara 1884.

U 21. broju »L' Istra« načerčao je neki H., sjeturino Hulja II Hrdjaković —, o našem učitelju svakojakih laži s plementom namjerom, da ga kod oblastib osuđujem i ocrni, pa da mu se tako bogazna za što osveti.

Na čest tomu dopisniku možemo izjaviti, da je ono pričanje o učiteljevoj osobi o početku do konca priesna laž. Mi izuzlijmo ovime svakoga Gračićana, pjevača i nepejavača koga je naš učitelj u dan slavnosti sv. Blaža snubio duši Lindarskim pjevici poveća urnebesi (i u nekoj krčmi, neka to javno očituje). Mislimo, da do to im pričavaju učinili oni, koji su imali još tako stalene svetosti da to su mi u vrh kazali, da njegovog rina netrebaju, kad ih je težio bogati naplitskom milić. Za te ljujce, koje je bolna mašta g. H. stvorila, neznamo ništa, niti znademo, da je koga malo, niti da je tohožnji fiasco učinio.

Ille se sam gosp. H. svoje navode podkrleli s očakzi? Slobodno; — samo neka se čuva hzl — svjedoka, jer su u laži kako se vidi, noge kratke. Ako mu pod tim uvjetom za rukom podje dokazati, dase je g. učitelj ponazačan onako, kako on piše, mi ćemo su u znak našega priznanja i udjeljivanje. Akloniti veliko zlatno pero, koje ćemo ukar iz vječnog Rima za njega naručiti.

Medutim preka misaoni ljudi sude, da li je taj deljivo više smješan ili bazohrazen. Priznajemo, da je dosta držovit i podal, Nu moglo bi to biti, da mu u glavi nje sve u redu.

Ostale smišenosti i bulažnjenja, kojim se đečja zavljavati mogu, mimoizazimo mukom. Ni u ljudi nećemo se obazirati na potvre od učita, koji se skrivaju pod jednim H., nego držat ćemo se one stare: »sjajni mjeseci iši neuhaje, što manj pseto ljeće.«

Kastav, 24. veljače 1884.

Evo me dječa »Sloga«, da te izvještim o zabavi ove »štaonica« dne 20. o. m.

Istl dan pređeli zabavu i Lindarsku »štaonicu«, na koju pozva i svoju kastavsku drugu. Neponuđi glavom prisutstvujem zabavi dječnjil Lindaracat, smatramo si da punjnosne žive pozdravlje vrle Lindare. Braća brači liež odzdravise. Občinstva se pročitalo telegram iz Lindara, a dvoranom zaori gronki plesni ruku i večili uzkljek: Živili Lindare! Živili njihova štaonica! Živilo predsjednik Innocen Fabris.

Kastav i Lindar dva su hrvatska zrna, za koja su svi talijanski zubovi prekrhki. All vratimo žek k zabavi.

Sa predstavom »kumoranje« bilo občinstvo posve zadovoljno, što nam svjedoči burno povlađivanje na koncu.

Duet »dalmatinski žajkač«, koji dva mlada učitelja D. i Š. vrio skladno odjevaše, izazao je burno povlađivanje. I darovi tomboli bljuh birani.

Po staroj navadi započeo ples sa živahnim »kroatiskim«. Hluti ples izmjenjivao veseli pjesmu, te tako zabavljajući se sve u bestijsku dočekasno rujne zore i bieši dana.

Ali veselo, još jedan hrvatski, da se raznatomel!

Zabavljiv se prisutnim, osobito odjeljnjim gostom iz Voloskog, Veprincu, Pažu, Trstu, Rieku, Šapjanu, Grobniku, podjoprmo tko na »noditac«, a tko na zrak, da si razhladi uzgrijavan glavu.

Čisti doklad zabave iznša do 24.
fr., koji će se učiti za predstojeći trošak
čitaonice.

POGLEĐE PO SVIETU.

U Trstu 27. febrara 1884.

Na temelju iznimnog stana za Boč i okolicu, izagnala je bečka policija do 250 domaćih i tudižih pogibeljnih osoba. Poznati velikomjerac i zastupnik Schönerer predlogao je u carinskom vjeću, da se dopite državna podpora obiteljima izagnanika, nu predlog pade, pošto je grof Taaffe proti njemu govorio.

Ministar za trgovinu predložio je zastupničkoj kući trgovacki ugovor između Austro-Ugarske i Francuzke, koga je kuća odmah u razvratu uzeila kano prešan predmet i napokon odobrila.

Nadalje je zaključeno, da se razvapi i zakonski predlog o nabavi željeznicama: Fran-Josipove, Rudolfove i Voraberžke od strane države. Predlog toj bijaše primjen i tim su postalo te željeznicu državnim.

Gornja ili gospodска bočka kuća odobrila je iznajmljene mјore prihvaćene u zastupničkoj kući.

Ugarski sabor odobrio je također trgovacki ugovor između Austro-Ugarske i Francuzke.

Nekoji njemački listovi tvrde, da će se do mala kruniti cesar Franjoz kralja českoga, a to izvode Josip iz posljednjeg govora vodje českoga naroda dra. Riegera, u kojem je iztaknuo značaj česke kraljevine.

Obis hrvatske opozicije dogovaraju se, kako bi se u jednu stopile, da nijm bude rad uspiješniji a najpače, kako da se vladežu prigodom budućih saborskih izborah.

Jaz između Hrvatsko i Ugarsko postaje danomice sve to širi, te nôma nade, da će deći brzo modju njimi do prijateljskog sporazumica. Madjari sniju za g. 1885. zemaljsku izložbu u Pešti. Na izložbu pozvali su takodjer savozičko Hrvate, nu zgrobočka trgovacka komora odluči, da neće nipošto sudjelovati kod to izložbe, već da će nastojati, da se g. 1888 prirede posebnu izložbu za Hrvatsku, Slavoniju i Dalmaciju, da se takovom samostalnom izložbom poda svetu jasan dokaz napredka hrvatskoga naroda.

Kraljevina Srbija imade novo ministarsvo. Predsjednik i ministar minjaski poslali jo Garašanin; nuntarnji poslali, Novaković; bogoslovija Kujundžić; pravosudja, Marinković; finansijah, Pavlović; rata, pukovnik Petrović; gradjevinah, Protić i narodnoga gospodarstva, Gudović. Srbska vlast kani sada preustrojiti i povesti narodnu vojsku.

Knezu Bismarku pošlo je za rukom pritegnuti k. Njemačkoj Rusiju to pišu sada njegova novina, da postoji među timi državama uzko prijateljstvo. Još nedavno imala je jedna i druga država na prusko-ruskih granicah mnogo vojske, a ta jo u novije vreme sa granicah natrag povučena. U Berlinu imenovan je ruskim poslanikom prijatelj Bismarku knez Orlov.

Talijanske novine dvoje, da li se ima pripisati zgodi u Montalnu značaj pokušaja umorista na talijanskog kralja. Ministar Genola izjavili u zastupničkoj komori, da staklenka, koja bijaše bacena na jednoga talijanskoga vojnika nije takova, da bi mogla žezočki vlast, u kojem se kralj vazio ošteti.

Francuzkoj vlasti djelaju još uvjek tri točno neprilikah radnici bez radnje. Sva njezina nastojanja da uredi go-

ruće radničko pitanje, ostala su do sada bez uspjeha.

Englezka vlast zapliće se u Egiptu sve to većna u novo neprilike. Dne 24. t. m. imale su englezke čete, sakupljene na brzu ruku u Aleksandriji, Kairu, Adenu i Malti krenuti pod generalom Grahamom iz Trinitata na crvenom moru, da oslobođe egipatsku posadu u Tokaru, nu tri dana prije toga pao je Tokar u ruke ustaša. Sada bi mogao krivi prorok navaliti i na same englezke čete, pošto je bio jur prije ponosno odbio miroljubivu ponudu englezkoga admirała Hevetta. Englezke novine zahtjevaju, da general Graham bez odvlačno navali na ustaše. Ustanak se siri na sve strane.

Lihvarom.

Lihvari, Lihvari.

Gusenice kužne,

Što ste učinili?

Od latre nam tužne?

Pod divotom grožđa

Trsje se polama,

Iz njega se ciedi

Medovina sama.

Pšenica se bieli

Kano sinje more,

Gdje se tokar plugom

Crnica zaoro.

Stada muču, bleje

Od zoro do mraka

Po zelen-livadah,

Istarskog soljaka.

Koko dake biva,

Da baš seljak strada,

God i neg da uvjek

Pogiba od glada?

Tomu nije kriva

Povodnja ni suša,

Neg vaša, Lihvari,

Bez savjesti duša!

Različite vesti.

Imenovanje. Njegovo Veličanstvo imenovalo je a. k. savjetnika priznivoga suda, gosp. Josipa Ženkovića, predsednikom trgovacko-mjerenjova i ujedno podpredsjednikom zemaljskog suda u Trstu.

U Edinosti. Štamam: Pošlo ovaša poštarsko ravnateljstvo zahtijava kod natječaja službati za poštarsko činovničko imeno poznavanje talijanskog jezika, to se gosp. Nuhergo, zastupnik potužnog ministra trgovine, koji mu odgovori, da će shodno odredbi, da se odsele nehudo zahtijevalo poznavanje jedino talijanskog jezika, ved zemaljskih jezikak. S tom odredhom se još nešto drugoga proprije.

Porečko-puljski biskup. Ovaj predmet je od tolike po naš narod važnosti, da prihvatimo rado svaku vjest koja se o njem pronese.

Trščanski njemački list »Triester Zeitung« donosi u 47. br. u prevodu memorandum tal. političkog društva Pazitnu i našeg pol. društva »Edinosti«. Na koncu kaže doslovce: »Kako doznamo iz našeg vrijeđa, je tim (naime usijed podnesku tlu memoranduma) imenovanje — koje ju predstojalo, — profesora u gorickom centralnom sjemeništu, Ivana Flappa za biskupa u Poreču — Pulju otegnuto — ako ne posve dvojbenim postalo. Profesora Flappa preporučiše najtoplje biskup Dr. Zorn u Gorici i Dr. Glavina u Trstu i napokon zemaljski kapetan za Goricu-Gradisku, gosp. Coron-Cronberg. Toliko Trščanica. Mi primjeđujemo sledeće: Sto se tice preporuke biskupa Zorna i gospa Coroninija, malo nas za to glava boli, jer oni nam ne mogu željeti dobra i vredna nadpastira, pošto nisu naše gore list. Njim je do toga stale, da nametnu na porečku biskupsku stoliju svoga čovjeka, pa bio onato sposoban ili ne, bilo to većni vjernikat po volji ili ne. Glede prevj. biskupa Glavine, nemožemo nitiako vjerovati, da je on preporučio vis. vlasti svećeniku koji je na-

šao pokrajini posvema tudj, koj ne poznaje zemlje, naroda niti njegova jezika. Previških Glavnina ovjedocio se sam koliko je mučan posao voditi vjernike porečko puljske biskupije pravim putem, prom je dočinio sin, pozna točno narod i oba zemaljska jezika.

Opet velimo, da je nemoguće, da je biskup Glavina, koga je odbranila slavjanska majka preporučio za onu stolicu svećenika, koji je tamošnjim odnosnjem posvema tudj, te koji neće mogao uz najbolju volju vršiti sdužno svojega visokoga zvanja jer nebi razumio većine vjernika niti ona njega.

Bilo kako mu drago, došao u Poreč za biskupa Petar ili Pavao, mi demono — kuo što nam to dužnost nalaže — određito od njega zahtjevati, da bude jednako pravedan napram obim narodnostim, da štije i čeni naše svetinje istom mjestu ko i one naših suzemljaka. Ne bude li se toga držao, mi možemo, da demono u buduću u interesu našega naroda i njegove vjere, bezobzirno postupati.

Curia Episcopalis. glasilo trščansko biskupstvo donosi u posljednjem broju dva razpisna natječaja na štipendije za pol. Dokrile i jedno državno štipendije za Istru. Razpis taj doneosi smo mi vec u 4. broju, te se nebi na to dalje osvrta, da bude se nje nemilo dojmljivo što list biskupije po većini hrvatski i slovensko prihvati, da razpis jedan samo u njemačkom drugi u njemačkom i talijanskom jeziku. Istini, to su oglasi a. k. namjestničtvu. Al ako se ono neobično na većini prijateljih biskupije, nebi se imala biskupsku oblast nu to obazrati. Ili zar da nas neće vjernici tako mu ovo naloži? Da ne ustaneš veliki pokojnik Jurij Pađalić, da se oglasi Tvojih štipendija nit ne oglasju u jeziku onih za koje si ih ustanovio Pa i u listu izdavanu za volkuve redinu Hrvatstvu Slovenscim svećenikima biskupstvo. U istom broju ravnogona listu je izvršeno molitvaren za biskupijski konkordat tiskano samo talijanskim jezikom. Kao da je samo za Talijane, kao da su samo Talijani te molitvare darovati, a ono vidimo, da su to molitvare svećenikih skoro samih hrvatskih i slovenskih župah, slavonih svete obitelji iz većini hrvatskih i slovenskih mjesnih, crkavak skoro samih hrvatskih i slovenskih. Pri takovih činjenicama mi već nemožemo sutinu.

Bužebani pozor! U našem listu već se često, u raznih prilika pisalo o vašoj občinskoj upravi. Netebara, da to još opetujemo. Netreba, jer vi znate, da je za vas radio i noridlo, kako ste u svakom obziru zapušćeni, kako su radići uređeni, kako vlasti dobra upravljana, a da se je za nje porozne plaćalo. Već je nekoliko mjeseci proteklo, što bi se bili imali obaviti občinski izbori. Vi ste se i tužili na to. Razina oblasti zapuštili su u tom obziru svoju dužnost. Napokon izbori već ipak na vratili, Izborni listine su gotove. Mi smo sigurni, da ste u tom obziru već dosad svoju dužnost učinili, to jest nastojali, da budate unešeni u listine svi, koji imate pravo da budate unešeni. Naskoro bit će te listine izložene. Još je vreme da se popravi što se je zla učinilo, da se izvrši, što se je zanemarilo. Progledajte ponijevi te listine. Ako niste koji u nje unešeni, nostaže da veste. Ako nosite bremena, zašto nebi i pravu uživali? Ako poreze plaćate, zašto nebi svoje izborne pravo vršiti? Zasto nebi izabiruti zastupnike, te se vlasti upravljati s vašim občinskim stvarima! Ono će upravljati u većini. One će biti prema zakonom smatramo da zastupstvo vašom voljom izabrano. Sto i kako bude ono radio, kao da radiće vi sami. Sud je doba, da si prostrete poštovanju na kojog će ste upravljati tri i više godina. Ako sad netraži svoje pravo izbora, ako sad ne vrši toga svoga prava, uzabud u vlast kasnije, kroz tri i više godina, say trud, uzabud svaku prilužbu. Morali bi šutiti i trpljiti radi svoga neštira. — Dakle, ako niste unešeni u listine, izjavite pravo, nostaže da budete. Ne morate da jedan dan da to upotrebiti. Neće biti izgubljeno. Mnogo više bi vam mogao koristiti, nego onaj formlj, dva vrednosti koji bi imao zaslužili. Tu ide za dobro občine, občini sučinjavate vi; ide za dobro vas svakoga. Načinjili utele i uputujete manje učenelj.

Milosrdni lečnik. Ako je itko a to je zaista lečnik, dužan obuhvatiti svoje zravje sdušno, točno i požrtvovno. Od njega hoću ovaj često život bolesnika pa nepoduzim li bezoduzivo sva sredstva, koja mu znanost i praksu pružaju da taj život sačuva, grieši životu protivčevanju. Kako shvađaju nekoj od naših protivničkih lečnika u Istri svoju zadacu, govoriti

jašno sledeći primjer, dogodivši se nedavno u Medulinu kraj Pula. Dne 24. t. m. posla P. M. iz Medulina u Pulu po lečničku jer mu dječa težko ohollia. Gospodin Dr. Sprocani iz Pula dodje na poziv u Medulin. Pošto je učinio svoju dužnost u kući bolestnicih, krene prama svojoj kući, da M. K. istodobno bolevala, podje isti nitrug te dočeka tuj g. lečniku i pozore ga da mu za plaću posjeti bolestnu kćerku. Istu molbu opstovali su i drugi Medulinci koji imaju pokojeg člana obitelji bolesti, niti g. lečnik odgovarao je svim: »nor ho tempo, nor ho tempo« (nije mi lazno) i ostavio Medulin a da ne obadit dotičnih bolestnika, te su morali sećati drugi dan u Pulu po drugoga lečnika. Naš Medulin je veliko hrvatskose loje je našim Talijanom trašen tra u oku pa naš oni bili to učeneli ili prostat — jednako mrkim okom gledaju. G. lečniku hvallimo na uslužnost kultura i čovječnost, koju može samo »djedovska kultura« roditi.

Ples trščanskoga Sokola. Žalito se nemože potužiti nijedan prijatelj pokladih zavala u Trstu, da se nije smao u ovo vrieme gdje zavala. Među tim zavalami zauzimaju jedno od prednjih mjestih naše slavenske zavale. Nutječala se sva slavenska društva u Trstu, kako da svačan ugodnije sprovedu pokladne večeri.

Plesočači pohvalili su isti pokladnički nam listovi u Trstu. Za čitaonice neznači potužiti nijedan prijatelj pokladih zavala u Trstu. Za čitaonicom pezažista ni ostala društva a najmanje naš Sokol. Juče na večer sačinjalo se mnogočrno kila odabrana občinstva i medju njima u velikom broju krnji sokolovi u kitnjastom odjelu, u dvoranu kod zelenog hriča, da završe pokladno zavala družtvom plesom. Zavala je življano, nepristljivo a ipak posve pristojno. Od plesovih omiljeno nam jevećeno »hrvatsko kolo« plesao od govoridjek u ornogorskoj, poljskoj, ruskoj i slovenskoj narodnoj nošnji i u sokolovih u širokom ujutrovom odjelu. Običnito bivaže tim plesom upravo uzećeno na pretrade plesakati, dok se »kolo« ne opetova. Nadamo se, da će se ovaj narodni ples u Trstu u slavenskih družtvih posve udomačiti te izlaznuti slične tajde plesove.

Osim domaćih prijatelja »Sokola« posjetili su ples takotijer crnogorski sokolovi na čelu njim vojvoda Maša Vrbica sa sinom, brigadir Matanović, brodovlastnik Mihailović i nekoj drugi. Mile naše goste između njima je sokolska zavala, naša narodna kolo, te ostanje dvoranu, davno iz početka i zavest i zadovoljni, što su daleko od domovine, sprovele tako ugudnu i ljepe večer.

Svaku čas odboru »Sokola« na toli ljepe uspjehul.

Jedno budi ovđe rečeno bez svake zamjere. Želiti bismo naiđe, da se par kod sokolovih zavala više njegeje hrvatskih i slovenskih jezika, jer su upravo sokolska društva, gdje god postoje, najrođujući i najduži društva naši kod nas inače biti. Napokon, rado bismo bili vlijeli i gospodu predsjedniku odbora u krasnom družvenom odjelu, da je izvanjsko obilježje svakog člana, tim većina prevukah društva.

Poklade ili mesopresti pred nekoliko godina su se sprovelesti pred nekoliko godina na sjajan način. Iz raznih strana dođajabu stranči, da se naužaju veselj i življenoj karnevalu, koji se je ovosebito poslednjih ovih dana mogao uzbrediti s onim u Veneciji i Nizzu. Našu ostade samo ostanci, a karneval sam poslagano izumrle. Prolaze još dosta dnevnih košje glavnom trščanskim ulicama »Corso«, a svake godine jih je manje. Civeće, koja se u prijašnje vremene odusvud sispalo, sve blva redio i kraljih (muške) i u ovim spojima ljetanjima mogao biti na prste izvorišti. Izteknuti nam je malenut četvrt na crnogorski odjevanju, koja je svirajući gradom prolazila.

Za pučanstvo obdržavaju se plesovi u raznih kazalištih, kamo dolaze i kraljije. Ovi su plesovi uz plaćenu ulaznu svim pristupim. Vrleđno je spomenuti sijajni ples na pokladni ponedjeljak u kazalištu »Politeama«. Kazališta u svih kućama ukraseno raznolikim cvjećem i eksočitljenim biljnim prima te večeri u svoj prostorje na hiljadu posjetnika, koji se više razgovaraju i šale nego li plesu, jer nema prostora radi prevelikoga broja ljudi. Ova večer spaja čovjek, da se nalazi u pokladno dobu u Trstu.

Trščanski Talijani nemoju u privatnom životu sredstva, gdje bi se mogli za vrijaviti, jer nemaju društva, gdje bi se sružiti mogao bolji dio pučanstva. Nemaju imaju svoj »Sillerverein«, koji je maogo polužen od Talijanom i drugim.

Slovenci i Hrvati imaju svoju dječatu, dodira. Srbijani nemaju nikakva društva. Spomenuti nam je još Trščanski Sokol, koji se ljepe razvija. Ova je prvo druživo Trstu, koje je uvelo u svoje zahvalne večeri krasni naš ples »Kolo«. Nadat se jo, da će se na gođinu i čitanica prihvati »Kolo«, koja već nebi nikad imalo iz-

Pomorske vesti.

Imenovanje u mornarici. Pomorski kapetani duge plovitve imenovani su stećet pomorski časnici: D'Ancona Stanko iz Rieke, Dobrilović Ivan iz Mloga-Lošinj i Randić Ljudavet iz Opatice.

Kratanje austro-ugarskih brodova u tu-
zemstvu i inozemstvu.

Dodatak u:

Trst 19. veljače. Bosana, Tomonović iz Odesse. Nuovo Ciriaco, Tomonović Iz Laurona. Imp. Fr. Gius. I. Premuda iz New-Jorka. Tea, Naccari iz Catuccio. Anna Bušanec iz Cardifsa. Formica, Pajkurić iz Calanote. Nuova Anna, Vulović iz Lissuola Retta, Favrić iz Rettima. Alfa, Nikolic iz Matavonija.

Riccardi 18. veljače. Aquila, Tilde, Iz Rijeka. Jokai, Goltardi iz Glasgowa.

Cardini 14. veljače. Desetti Dubrovacki, Marinović iz Havre. Dio fili, Zach London.

Lisbona 11. veljače. Nemirna, Tomić iz New-Jorka. 21. Tilde, Colazio iz New-Jorka.

Trapani 7. veljače. Superho, Matković iz Mljatnaka.

Batavia 12. siječnja. Fiume E., Volčić iz New-Jorka.

Cette 15. veljače. Else, Gerhard iz Rike.

Waterford 14. veljače. Rachel, Geršković iz Phillipsville.

Buenos-Ayres 9. siječnja. Regolo, Randić iz Marsilje.

Leith 17. veljače. Avrilo, Pascoletto.

Bordeaux 18. veljače. Stefanie, Randić.

Marsilju 18. veljače. Citta, Lugina iz Atri.

Barcelonu 17. veljače. Cathina, Valentini iz Senja.

St. Thomas 26. siječnja. Metta, Stenger iz Montevidea.

New-Orleans 6. veljače. Dalmatia, Vidović da Barbadoce. Arciduca Rofaldo, Martonović, London.

Savannah 7. veljače. Orion Stomparek iz Avane. Euro, Premuda iz Montevidea.

Pensakolu 5. veljače. Triade Tarabocchia, Tarabocchia iz Hulls. 23. Olga T. Tomašić iz Montevidea.

Tateram 22. veljače. Tartaro, Pezelj iz Rike.

Holyhead 18. veljače. Solerte, Corrado iz Liverpoola.

Boston 4. veljače. Triton, Ralmondi iz Genova. **Odjedrili** it.

Rieka 16. veljače. Zora, Pigasi za Kotor. 21. Drago G., Štefka za Marsilju. Mali Ivo, Silde za Vls. Društvo, Ljublj za Kotor.

Marseille 16. veljače. Caterina Strik za Carrigrad. 17. Carla, Bakuridž za Marsilju.

Cagliari 14. veljače. Volunteer, Marlato, za Bar.

Dunkirge 15. veljače. Noč, Gabella za Kardiff, Grobnik, Stipanović za N. Castle.

Tarragone 12. veljače. Viganj, Lazarović za N. Jork.

Savone 16. veljače. Nada, Medanic za Rieku.

Trapani 14. veljače. Ezio, Premuda za New-Jork.

Gibraltara 20. veljače. Szapary, Jeletić za Rouen.

Cardina 15. veljače. Slavia, Kamenarović za B. Ayres. Sofia B., Merčić za Montevideo. 18. velj. Padre Stefano za Trst.

Havre 15. veljače. Margarita, Ragušin za Cardiff.

Delaware 7. veljače. Slohoda, Jelala za New York.

Port-Endsa 4. veljače. Sansone, Cappodi za Genovu.

Odpromljeni u:

Trstu 21. veljače. Milica, Trojanović za Batum. 22. Tacito Stangher za Batum. Figlia Penelope, Nikotić za Patras.

Genovi 15. veljače. Trappano, Nerčić za Trapani.

Pensakoli 7. veljače. Deveti du-

brovački, Jašić za Liverpool.

NEUKU NAUKA.

Dalmatinsko ulje. Kako piše »Nar. liste« izveli su ore godine iz Zadra talijanski parobrod 15.000 barljih ulja, kupljeno po zadarskim otočecima. Poznata čistota ulja u Luki u Italiji nabavlja je sve to ulje, koje da je najprikladnije za rasplavljivanje. I ovo će se ulje protu rat u svjetu kamo fino lučko ulje; tim domaćim blagom bogati se tuđinac pošto neznamo sami upotrebiti domaće proizvode kako bi valjalo. Tomu je krivo nebjastvo naroda i nemar mjerodajnih krugova.

Lutrijski brojevi.

Od 28. febraра:

Beč 90 64 12 57 6
Grač 27 24 8 76 53

Temešvar	41	67	11	78	7
Innsbruck	59	22	82	65	8
dne 27. febraра:					
Brno	60	4	6	56	88

Trgovačke vesti.

Kaza sveudilj uzdržane cene. Rio od 70—80; bolji f. 78—96. Lagunara f. 70—80. Portorico f. 94—115. Moka f. 107—118. Čikar prve Marke gotova robu od fr. 26.50—28.50.

Uže obično za jelo f. 42. — Dalmatinsko f. 44—50. Talijansko fino f. 72—98 po kakovosti.

Riža talij. f. 14—22.55; englezka f. 15—18.50. Bakalar f. 24.

Petrolj čvrsto držan po 41.25 u bari- linh; f. 12.50—13 u sanduču.

Nast svježnja prava po f. 65.—, englezka f. 61.

Slanina slabo tržena po f. 61.—. Maslo f. 88—95. — **Laj** f. 44.50. **Naranča** i limoni f. 2—5 manjuk. **Rozidi** f. 5—6.50.

Lješnaci f. 37. — **Grosje** Sult. f. 19—23. **Snokse** f. 13—16. — **Grafat** f. 10—13. **Pa-sul** f. 11—15. — **Leča** f. 18—20. — **Vuna** bosanska f. 105—115. **Istarska** f. 110—115. slabije trženu. —

Kože strojeno f. 140—160. — **Voloske** surrove f. 40—55. — **Javješa** 100 kom. f. 75—115. **Zedje** f. 24—35. **Ljes** živila tržen, a cene uzdržane. — **Siano** f. 1.20—1.60.

Štive bosanske i hrvatske f. 24—26. **Pšenica** f. 9.50—11. Kukuruz vlaški f. 7. 20 do 7.30. — **Banatski** f. 8.25. **Hrvatski** f. 7.75. **Raz** f. 7.12. **Zab** manjuski f. 8—9. — **Hrvatski** f. 7.50. — **Arba-** skski f. 0.25—7.

Trškaška borsa: dne 27. Februara 1884.

Austr. drž. papir f. 70.00 isti u srebrnu f. 80.80—; isti u zlatu f. 101—5% austrijska renta for. 95—.

Dionice narodne banke f. 848. — Kredit f. 30.10; Lloyd f. 0.20.

London 10. lira Sterling f. 121.3.8. Napoleon f. 9.02; c. k. cekinci f. 5.08; državne marke for. 60.30.—. — **Francuzki** for. 48.20

Objava.

Častim se upozoriti p. n. občinstvo i trgovce pokušta na moje, za Primorje i Dalmaciju jedino

skladište mramora iz Belgije

u pločah za pokušta itd., kamo

primjerice mramor iz St. Anne

Grand Mélange

St. Anne

Petit Mélange

Bleu Belge

Rouge St. Pierre,

Levento,

Brocatelle d'Espagne itd.

IVAN R. STELLA

Via Zovenzoni Trst.

Nepogrješivo!

Svak dobije iznos

matrac, kod kojeg bi

bio sigurno djelomični

ROBORANTUM

(er-dato za bradorat)

bezuprečan ostalo. Isti

tako sigurno djeluje

protiv delatnosti, ispa-

danju kože, peruti i

ostedjenju. Uspjeh više

putem trgovine i zdravstvenog

upozorenja.

U Trstu 1. oktobra 1883.

J. Grollich u Brnu.

Roborantum opetovo upotrijebio

pokazati također dobar uspjeh protiv

stabilnosti i glavobolja.

Depot u Trstu: Paolo Rocca, apot.

Zadar: N. Andrić, apot. — **Spiljet:** N. Aljović, Štora. — **Crikvenica:** Št. Črnički, apot.

Sarajevo: Ed. Pleyela, apotekar

u caru austrijskom. — **Novi Sad:** G. Pušić, apot. **Zagreb:** C. Aranđelović, apot.

Tarvis: Tamo se noži, također

dobit **Eau de Hébe** izloženo pred

stvo ljestve, koje udrži svježću i bio-

lodu putni. **Clema** 85 novčića. — **Bow-**

quet da **Serment de Grollich**, vonj za rub-

ce i elegantni svjet. Ovo je bijes-

avni vonj. Radi vanredno lepe sprave,

služi i kao dar za Božić i Imendan. Cie-

na for. L.50

Antuna Paparotti

u Trstu

Salje uz poštarsko pouzeće u paketi-

ci od 5 kila franko i bez svakoga

troška vozarine i mitnine (dacie) pre-

komorskih jestvinâ, konservâ,

fihi domaćih i tudižih kano i prave

lijivovice hrvatske. — Poveća na-

ručbe biti će odpremljene iz skla-

đista po najnižih cienah.

Na zahtjev šalje se cienik bezplatno.

Naša Sloga

izdavatelj odgovorni urednik M. MANDIĆ

Pronadjeno!!

Neumernom istraživanju dr. pl. Bendona posređito sô končano pronadji

mastilo za vlase

od koga se može kazati punim pravom, da posvađa odgovarajući vrtić, u kojem se uči i vježbi.

Upravo u vrtiću se uči i vježbi.